

Voorzitter van de rechtbank van koophandel te Brussel

Zetelend zoals in kortgeding

Vordering tot staking

A.R. 2011/264

In zake van:

De vennootschap naar Oostenrijks recht, **RED BULL GMBH**, met maatschappelijke zetel te Am Brunnen 1, A-5330 Fuschl am See, Oostenrijk, ingeschreven bij het Landesgericht Salzburg onder nummer FN 56247t

Eisende partij

Die wordt vertegenwoordigd door meesters Maeyaert en Muyldermans

Advocaat te 1000 Brussel, Havenlaan 86C, bus 414

Tegen:

De **NV KONINGS**, met maatschappelijke zetel te Beringersteenweg 98, 3520 Zonhoven, België en met ondernemingsnummer 0434.680.160

Verwerende partij;

Die wordt vertegenwoordigd door meester Mengels loco meester Peeters

Advocaat te 3500 Hasselt, Gouverneur Roppesingel 131

Spreekt de rechtbank het navolgend vonnis uit:

1 DE PROCEDURE

1. De vordering werd ingeleid bij dagvaarding die op 3 januari 2011 werd betekend.
2. De rechtbank sprak in deze zaak een tussenvonnissen uit op 29 juli 2011.
3. De partijen hebben hun middelen en conclusies voorgedragen in de openbare terechtzitting van 5 september 2012 waarna het debat werd gesloten. De rechtbank nam vervolgens de zaak in beraad op 12 september 2012.
4. De bepalingen van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken zijn nageleefd.
5. Het vonnis wordt gewezen na tegenspraak.

2 DE FEITEN

6. De feiten, relevant voor de beoordeling van dit dossier werden door de rechtbank in haar tussenvonnissen van 29 juli 2011 samengevat.

3 DE VORDERINGEN VAN PARTIJEN

3.1 Eisende partij verzoekt de rechtbank:

"In aanvulling op het tussenvonnissen van 29 juli 2011, de vordering van Red Bull ontvankelijk en in de volgende mate gegrond te verklaren en dienvolgens:

- *Voor recht te zeggen dat Konings – door het blikje energiedrank onder het teken "BULLET" als dienstverlener af te vullen met drank ten behoeve van de uitvoer uit de Benelux door een derde – als tussenpersoon diensten aanbiedt die door een derde worden gebruikt om inbreuk te plegen op de merkenrechten van Red Bull, en dienvolgens overeenkomstig artikel 2.22.6 BVIE de staking hiervan te bevelen in de Benelux onder verbeurte van een dwangsom van 1.000€ per enkelvoudige inbreuk te rekenen vanaf 24 uur na betekening van het tussen te komen vonnis;*
- *Overeenkomstig artikel 1357, 1° B.W., aan Konings de volgende beslissende eed op te dragen:*

“Wij, bevoegd om Konings NV in rechte te vertegenwoordigen, zweren dat de vennootschappen naar het recht van het Verenigd Koninkrijk, te weten (i) SUN MARK LIMITED en (ii) SEA, AIR & LAND FORWARDING LIMITED beiden met zetel te 428 Long Drive, Greenford, Middlesex UB6 8UH (UK) de enige vennootschappen zijn, ons gekend, die naast Konings NV zelf, hebben ingestaan voor de uitvoer uit de Benelux van het BULLET blikje”;

In ondergeschikte orde, indien Konings de opgedragen eed weigert:

- *Konings te bevelen om opgave te doen van de identiteit, met vermelding van de namen en adressen, van de fysieke -of rechtspersonen die instaan voor het uitvoeren uit de Benelux van het blikje energiedrank onder het teken “BULLET”, gestaafd aan de hand van kopieën van vrachtbrieven, boekhoudkundige documenten en exportdocumenten en deze gegevens aan Red Bull te verstrekken binnen de 10 werkdagen na betekening van het tussen te komen vonnis, onder verbeurte van een dwangsom van 1.000€ per dag vertraging;*
- *Red Bull te machtigen om deze gegevens, desgevallend, te laten verifiëren door een onafhankelijke door de Voorzitter te benoemen deskundige en laatstgenoemde te dien einde inzage te verschaffen in elk document nuttig voor de vervulling van diens opdracht, onder verbeurte van een dwangsom van 1,000€ per geweigerde inzage in een document en per dag;*
- *De zaak in voortzetting te stellen op een nader te bepalen datum;*

In elk geval:

- *Konings te veroordelen tot de kosten van het geding, waaronder de dagvaardingskosten begroot op 214,69€, alsmede de rechtsplegingsvergoeding in hoofde van Red Bull begroot op 4.000€”*

3.2 Verwerende partij verzoekt de rechtbank:

“Het tussenvonnissen verder uitwerkend.

De vordering van aanlegster na tussenvonnissen met betrekking tot

- *het horen voor recht te zeggen dat concludante een tussenpersoon is die diensten aanbiedt die door een derde gebruikt worden om inbreuk te plegen op de merkenrechten van Red Bull in de zin van artikel 2.22.6 BVIE,*

- en dienvolgens de staking hiervan te bevelen onder verbeurte van een dwangsom van 10.000 EUR per enkelvoudige inbeuk te rekenen vanaf 24 uur na betekening van het tussen te komen vonnis,

ongegrond te verklaren.

De vordering aangaande de vraag tot het bekomen van de identiteit van de uitvoerder zonder voorwerp te verklaren, gelet op de tussengekomen kennisgeving van de uitvoerder.

De vordering tot toekenning van een verhoogde rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 4.000 EUR gelet op de complexiteit van de zaak ongegrond te verklaren en de rechtsplegingsvergoedingen om te slaan gelet op het feit dat beide partijen ten dele in het ongelijk gesteld werden.”

4 DE GRONDEN VAN DE BESLISSING

7. In haar conclusie na tussenvonnis voert verwerende partij geen verweer tegen de vordering dat zij in haar hoedanigheid van afvuller als “tussenpersoon” moet worden beschouwd. Verwerende partij is immers van oordeel dat deze vordering reeds door de rechtbank in haar tussenvonnis zou zijn afgewezen als ongegrond en derhalve onder het gezag van gewijsde van het tussenvonnis valt. Verwerende partij kan hierin niet worden gevolgd.

8. De rechtbank besliste in haar tussenvonnis:

“Verklaart de vordering van eisende partij ontvankelijk en gegrond in de volgende mate:

De rechtbank zegt voor recht dat de uitvoer door verwerende partij van het blikje energiedrank onder het teken “BULLET:

alsmede de reclame die hiervoor wordt gemaakt en elk gebruik van het teken "BULLET" in stukken voor zakelijk gebruik een inbreuk uitmaakt op het Bullit Merk in de zin van artikel 2.20.1.b) BVIE en beveelt de staking van deze inbreuk onder verbeurte van een dwangsom van 10.000€ per inbreuk te rekenen vanaf 24 uur na de betekening van het vonnis, met een maximum van 100.000€.

De rechtbank verwijst het onderdeel van de vordering met betrekking tot het afvullen door Konings van het blikje energiedrank onder het teken "BULLET" naar de algemene rol in afwachting van een uitspraak van het Hof van Justitie in de zaak C-119/10.

De rechtbank houdt de beslissing over de kosten aan.

De rechtbank verklaart het vonnis uitvoerbaar bij voorraad"

9. Inzake het afvullen verzocht eisende partij de rechtbank:

"De vordering van Red Bull ontvankelijk en gegrond te verklaren en dienvolgens, voor recht te zeggen dat het afvullen door Konings van het blikje energiedrank onder het teken "BULLET", zoals afgebeeld in randnummer 3 van onderhavige besluiten, een inbreuk uitmaakt op het Bullit Merk in de zin van artikel 2.20.1.b) BVIE en een inbreuk uitmaakt op het Red Bull Merk in de zin van artikel 9(1)(c) en 9(1)(b) EMVO;

Desgevallend dit onderdeel van de vordering naar de algemene rol te verwijzen in afwachting van een uitspraak van het Hof van Justitie in zaak C-119/10"

10. De vordering van eisende partij met betrekking tot het afvullen stoelt derhalve enerzijds op het merkenrecht, namelijk artikel 2.20.1 BVIE, en anderzijds, en wel subsidiair, op de diensten die als tussenpersoon werden aangeboden in de zin van artikel 2.22.6 BVIE. Uiteraard kan de rechtbank pas oordelen over de subsidiaire vordering nadat zij over de hoofdvordering heeft beslist. De rechtbank oordeelde dat zij in casu niet kon oordelen over de hoofdvordering en besliste de op til zijnde uitspraak van het Hof van Justitie af te wachten. Over de subsidiaire vordering kan uiteraard pas pas een nuttig oordeel worden geveld, indien het Hof, zoals het geval is (zie infra) de prejudiciële vragen negatief zou beantwoorden. Het antwoord op de vraag of verwerende partij als tussenpersoon optreedt is immers pas relevant, en heeft pas nut, als haar afvuldiensten niet als merkenrechtelijk gebruik worden beschouwd.

11. De rechtbank heeft hierover derhalve nog niet geoordeeld.

12. Op 15 december 2011 velde het Hof van Justitie het arrest in de zaak C-119/10. Het Hof en oordeelde:

“24 Vooraf moet erop worden gewezen dat de tekens op de door Winters gevulde blikjes blijkens de verwijzingsbeslissing niet gelijk zijn aan de beschermde tekens van Red Bull, maar daar hooguit mee overeenstemmen. A priori is dan ook uitgesloten dat Red Bull zich op artikel 5, lid 1, sub a, van richtlijn 89/104, dat vereist dat de betrokken tekens gelijk zijn, kan beroepen om Winters het afvullen van deze blikjes te verbieden. Het Hof dient zich in de onderhavige zaak dus alleen uit te spreken over de uitlegging van artikel 5, lid 1, sub b, dat reeds kan worden toegepast als de betrokken tekens met elkaar overeenstemmen.

25 Op grond van artikel 5, lid 1, sub b, van richtlijn 89/104 kan de merkhouder het gebruik door een derde, zonder zijn toestemming, van een teken dat gelijk is aan of overeenstemt met het merk, verbieden wanneer dit gebruik plaatsvindt in het economisch verkeer, betrekking heeft op dezelfde of soortgelijke waren of diensten als die waarvoor het merk ingeschreven is, en wegens het bestaan van verwarringsgevaar bij het publiek afbreuk doet of kan doen aan de wezenlijke functie van het merk, namelijk het waarborgen van de herkomst van de waren of diensten aan de consument [zie met name arrest van 12 juni 2008, O2 Holdings en O2 (UK), C-533/06, Jurispr. blz. I-4231, punt 57 en aldaar aangehaalde rechtspraak].

26 In het hoofdgeding staat vast dat Winters een handelsactiviteit uitoefent en een economisch voordeel nastreeft wanneer deze onderneming als dienstverlener, in opdracht en volgens aanwijzingen van Smart Drinks, blikjes afvult die haar door Smart Drinks ter beschikking zijn gesteld en waarop door toedoen van Smart Drinks daaraan voorafgaand tekens zijn aangebracht die overeenstemmen met de merken van Red Bull.

27 Tevens staat vast dat het vooraf aanbrengen van die tekens op de blikjes, het afvullen ervan met frisdrank en de latere uitvoer van het eindproduct, te weten de van die tekens voorziene gevulde blikjes, zonder toestemming van Red Bull geschiedt.

28 Daaruit blijkt weliswaar dat een dienstverlener zoals Winters in het economisch verkeer optreedt wanneer hij in opdracht van een derde dergelijke blikjes afvult, maar dit brengt nog niet mee dat deze dienstverlener zelf

„gebruik” maakt van deze tekens in de zin van artikel 5 van richtlijn 89/104 (zie naar analogie arrest Google France en Google, reeds aangehaald, punt 55).

29 *Het Hof heeft immers reeds vastgesteld dat het feit dat iemand zorgt voor de technische voorzieningen die nodig zijn voor het gebruik van een teken, en daarvoor wordt vergoed, niet betekent dat degene die deze dienst verleent, zelf het teken gebruikt (arrest Google France en Google, reeds aangehaald, punt 57).*

30 *In omstandigheden als die van het hoofdgeding maakt een dienstverlener die, in opdracht en volgens aanwijzingen van een derde, alleen maar blikjes afvult die reeds zijn voorzien van met merken overeenstemmende tekens, en die dus slechts een technisch gedeelte van het productieproces van het eindproduct uitvoert, zonder enig belang te hebben bij het uiterlijk van die blikjes en met name bij de daarop voorkomende tekens, zelf geen „gebruik” van deze tekens in de zin van artikel 5 van richtlijn 89/104, maar zorgt hij uitsluitend voor de technische voorzieningen die nodig zijn voor het gebruik daarvan door die derde.*

31 *Daarbij komt nog dat een dienstverlener die in de situatie van Winters verkeert, hoe dan ook geen gebruik van die tekens maakt „voor waren of diensten” die dezelfde zijn als of soortgelijk zijn aan die waarvoor het merk is ingeschreven, als bedoeld in dat artikel. Het Hof heeft immers reeds vastgesteld dat dit begrip in beginsel betrekking heeft op de waren of diensten van de derde die van het teken gebruikmaakt [zie arrest van 25 januari 2007, Adam Opel, C-48/05, Jurispr. blz. I-1017, punten 28 en 29, en reeds aangehaalde arresten O2 Holdings en O2 (UK), punt 34, en Google France en Google, punt 60]. In het hoofdgeding staat vast dat de door Winters verleende diensten bestaan in het afvullen van blikjes en dat deze diensten niet soortgelijk zijn aan de waren waarvoor de merken van Red Bull zijn ingeschreven.*

32 *Weliswaar heeft het Hof tevens vastgesteld dat voornoemd begrip onder bepaalde voorwaarden ook betrekking kan hebben op waren of diensten van een andere persoon voor rekening van wie de derde handelt. Het heeft namelijk geoordeeld dat de situatie van een dienstverlener die een met het merk van een ander overeenstemmend teken gebruikt om waren aan te prijzen die een van zijn klanten met behulp van de verleende diensten in de handel brengt, onder dat begrip valt wanneer dit gebruik zodanig geschiedt dat een verband tussen dat teken en die verleende diensten ontstaat (zie in die zin arrest Google France*

en Google, reeds aangehaald, punt 60; arrest van 12 juli 2011, L'Oréal e.a., C-324/09, nog niet gepubliceerd in de Jurisprudentie, punten 91 en 92, en beschikking UDV North America, reeds aangehaald, punten 43-51).

33 Zoals de advocaat-generaal in punt 28 van haar conclusie in wezen heeft opgemerkt, kan het afvullen van blikjes die zijn voorzien van met merken overeenstemmende tekens, naar zijn aard evenwel niet worden vergeleken met diensten ter bevordering van de verkoop van producten die van dergelijke tekens zijn voorzien, inzonderheid ontstaat daarbij geen verband tussen die tekens en de afvuldiensten. Het afvulbedrijf is immers niet zichtbaar voor de consument, zodat zijn diensten niet met die tekens kunnen worden geassocieerd.

34 Aangezien uit een en ander blijkt dat in een situatie als die in het hoofdgeding dus niet aan de voorwaarden van artikel 5, lid 1, sub b, van richtlijn 89/104 is voldaan, zodat de merkhouder de dienstverlener niet op die grond kan verbieden om blikjes af te vullen die zijn voorzien van tekens die met zijn merken overeenstemmen, is de vraag of dit afvullen al dan niet kan worden aangemerkt als het aanbrengen van de tekens op de waren of op hun verpakking in de zin van artikel 5, lid 3, sub a, daarvan, irrelevant.

35 Wanneer een dergelijke dienstverlener het zijn klanten mogelijk maakt om met merken overeenstemmende tekens te gebruiken, kan zijn rol niet worden beoordeeld aan de hand van de bepalingen van richtlijn 89/104, maar moet deze in voorkomend geval worden beoordeeld vanuit de invalshoek van andere rechtsregels (zie naar analogie reeds aangehaalde arresten Google France en Google, punt 57, en L'Oréal e.a., punt 104).

36 Anders dan Red Bull en de Commissie vrezen, heeft de vaststelling dat de merkhouder niet louter op basis van richtlijn 89/104 tegen de dienstverlener kan optreden, bovendien geenszins tot gevolg dat de klant van deze dienstverlener de in deze richtlijn aan die merkhouder geboden bescherming kan ontwijken door het productieproces op te delen en de verschillende onderdelen daarvan aan dienstverleners uit te besteden. Dienaangaande volstaat de vaststelling dat de verleende diensten eventueel kunnen worden toegerekend aan die klant, die volgens deze richtlijn dus aansprakelijk blijft.

37 Gelet op het voorgaande moet op de eerste vraag worden geantwoord dat artikel 5, lid 1, sub b, van richtlijn 89/104 aldus moet worden uitgelegd dat een dienstverlener die in opdracht en volgens aanwijzingen van een derde

verpakkingen afvult die hem door deze derde ter beschikking zijn gesteld en waarop door diens toedoen daaraan voorafgaand een teken is aangebracht dat gelijk is aan of overeenstemt met een als merk beschermd teken, zelf geen gebruik maakt van dit teken dat op grond van deze bepaling kan worden verboden."

13. Het Hof besliste:

"Artikel 5, lid 1, sub b, van de Eerste richtlijn (89/104/EEG) van de Raad van 21 december 1988 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten moet aldus worden uitgelegd dat een dienstverlener die in opdracht en volgens aanwijzingen van een derde verpakkingen afvult die hem door deze derde ter beschikking zijn gesteld en waarop door diens toedoen daaraan voorafgaand een teken is aangebracht dat gelijk is aan of overeenstemt met een als merk beschermd teken, zelf geen gebruik maakt van dit teken dat op grond van deze bepaling kan worden verboden."

14. De afvuldiensten die verwerende partij verleent aan Sun Mark Ltd. zijn, zoals het Hof van Justitie opmerkt, te beschouwen als technische voorzieningen die in wezen de merkenrechtelijke inbreuk (en het merkenrechtelijk gebruik zoals uitvoer, verkoop, etc.) in hoofde van de opdrachtgever mogelijk maken. Derhalve treedt verwerende partij op als een "tussenpersoon" om de merkinbreuken in hoofde van haar opdrachtgever te plegen.

15. Artikel 2.226 BVIE bepaalt:

"De rechter kan op vordering van de merkhouders een bevel uitvaardigen tot staking van diensten van tussenpersonen wier diensten door derden worden gebruikt om inbreuk op zijn merkenrecht te maken."

Dit artikel is de omzetting van artikel 11 van de Richtlijn 2004/48/DG van 29 april 2004 betreffende de handhaving van intellectuele eigendomsrechten dat de lidstaten opdraagt om er op toe te zien dat doeltreffende maatregelen voorhanden zijn om de effectieve bescherming van de intellectuele eigendomsrechten te handhaven.

Een exacte definitie van het begrip tussenpersoon wordt niet opgenomen in de Richtlijn nr. 2004/48. De tussenpersoon wordt er omschreven als de persoon 'wiens diensten door een derde worden gebruikt om op een recht van intellectuele eigendom inbreuk te maken', of als de persoon die 'op commerciële schaal diensten die bij inbreukmakende handelingen worden gebruikt, blijkt te verlenen'. Het betreft zowel

verleners van de informatiemaatschappij als verleners van fysische diensten ongeacht de aard hiervan¹.

16. Deze ruime interpretatie brengt met zich mee dat een stakingsbevel kan worden uitgevaardigd tegen tussenpersonen zelfs indien zij zelf geen merkinbreuk plegen en/of zelfs geen teken in het economisch verkeer gebruiken, evenals bij het gemis van een moreel bestanddeel omtrent de vermeende inbreuk op de intellectuele eigendomsrechten van de rechthebbende.

17. Het betreft een autonome rechtsvordering die kan worden ingesteld tegen de tussenpersoon ook wanneer deze schuldig noch aansprakelijk is voor de inbreuk.

18. Naar het oordeel van de rechtbank vervult verwerende partij als afvuller van de inbreukmakende waren een belangrijke rol bij de uitvoer van deze waren uit de Benelux door derden en het in het verkeer brengen ervan door derden in het Verenigd Koninkrijk. In die zin is het afvullen een voorwaarde voor de latere merkinbreuk.

19. De advocaat-generaal van het Hof overweegt in zijn opinie van 14 april 2011 in hoger vermeldde zaak:

“38. De Commissie is er niettemin voor beducht dat indien wordt uitgesloten dat het afvullen in opdracht van een derde inbreuk op een merk kan opleveren, dit aanleiding kan geven tot misbruik, aangezien de onderneming die namaak van een merk beoogt, derden de inbreukmakende handelingen zal opdragen.

37. De vrees voor misbruik kan evenwel worden weggenomen dankzij artikel 11, lid 3, van richtlijn 2004/48. Op basis van deze bepaling kan worden verzocht om een rechterlijk bevel tegen tussenpersonen wier diensten door derden worden gebruikt om inbreuk op een recht van intellectuele eigendom te maken.

38. Stellig is ook voor een dergelijk rechterlijk bevel vereist dat sprake is van inbreuk op merkrechten, maar het volstaat dat het gebruik van de op de blikjes aangebrachte tekens aan de opdrachtgever van de tussenpersoon kan worden

¹ B. MICHAUX en E. DE GRUYSE, “De handhaving van intellectuele rechten gereorganiseerd”, *T.B.H.* 2007, 623, eigen benadrukking. Zie ook B. MICHAUX, “Les nouvelles dispositions procédurales relatives aux injonctions à l’encontre des intermédiaires (articles 8,9 et 11 de la directive 2004/48)”, in M.-C. JANSSENS (ed.), *Sancties en procedures in intellectuele rechten*, Brussel, Larcier, 2008, 264-265

toegerekend. Onder voorbehoud van het antwoord op de tweede vraag is dit in casu het geval, aangezien opdrachtgever Smart Drinks de betrokken tekens heeft uitgekozen en deze tekens gebruikt ter aanduiding van zijn waren.

39. In tegenstelling tot de bestraffing van een door de tussenpersoon gepleegde merkinbreuk, voorziet artikel 11, lid 3, van richtlijn 2004/48 weliswaar niet in schadeloosstelling, maar kan deze worden gevorderd krachtens de nationale wettelijke bepalingen betreffende de strafbare deelneming van de tussenpersoon aan de door de opdrachtgever gepleegde merkinbreuk, inzonderheid wegens medeplichtigheid. Loutere nalatigheid zal in de regel evenwel als bewijs van die deelneming niet volstaan.

40. Bijgevolg moet de eerste vraag, sub a, aldus worden beantwoord dat het loutere „afvullen” van verpakkingen die van een teken zijn voorzien, niet als gebruik van dat teken in het economisch verkeer in de zin van artikel 5, lid 1, sub b, van de merkenrichtlijn dient te worden aangemerkt, wanneer dit afvullen louter wordt verricht als dienstverlening voor en in opdracht van een derde.

(...)

44. De Hoge Raad stelt de tweede vraag enkel voor het geval dat de afvulonderneming zelf inbreuk op het merk van Red Bull maakt, aangezien deze rechterlijke instantie ervan lijkt uit te gaan dat een vordering tegen de afvulonderneming alleen mogelijk is indien sprake is van een dergelijke inbreuk. Die voorwaarde is echter onterecht, aangezien de merkhouder op grond van artikel 11, lid 3, van richtlijn 2004/48 kan eisen dat het afvullen wordt gestaakt, alsook – onder bepaalde voorwaarden – schadevergoeding kan vorderen wegens strafbare deelneming aan inbreuk op een merkrecht, ingeval de opdrachtgever van de afvulonderneming – in casu Smart Drinks – inbreuk op het merk in de zin van artikel 5 van de merkenrichtlijn maakt. Ongeacht het op de eerste vraag, sub a, in overweging gegeven antwoord moet dus ook de tweede vraag worden beantwoord, teneinde de verwijzende rechterlijke instantie een nuttig antwoord te verstrekken”

20. De rechtbank besliste in haar tussenvonnissen dat de uitvoer van het BULLET blikje een merkinbreuk uitmaakt. Het afvullen is een onontbeerlijke vereiste voor de latere inbreuk op het Benelux Bullit Merk in de zin van artikel 5.1.b van de merkenrichtlijn, dit ofwel door de uitvoer of door de latere verkoop van de afgewerkte blikje.

21. De voorwaarden van artikel 2.22.6 BVIE zijn derhalve vervuld en dit onderdeel van de vordering is gegrond.

22. Eisende partij verzoekt de rechtbank verwerende partij een gedingbeslissende eed op te dragen aan verwerende partij, in aanwezigheid van Red Bull of haar raadslieden, voor het geschil omtrent het aantal en de identiteit van de haar gekende uitvoerders uit de Benelux van het BULLET blikje zoals hierna geformuleerd:

“Wij, bevoegd om Konings NV in rechte te vertegenwoordigen, zweren dat, de vennootschappen naar het recht van het Verenigd Koninkrijk te weten (i) SUN MARK LIMITED en (ii) SEA, AIR & LAND FORWARDING LIMITED beiden met zetel te 428 Long Drive, Greenford, Middlesex UB6 8UH (UK) de enige vennootschappen zijn, ons gekend, die naast Konings NV zelf, hebben ingestaan voor de uitvoer uit de Benelux van het BULLET blikje”

23. Verwerende partij aanvaardt de gedingbeslissende eed. Partijen zijn hierover dus akkoord.

24. Gelet op het bovenstaande zijn de overige middelen zonder belang voor de beoordeling van de zaak.

5 DE KOSTEN

25. Met toepassing van het Koninklijk Besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek en tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van de artikelen 1 tot 13 van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van de advocaat bedraagt het basisbedrag (niet in geld waardeerbare vordering) 1.320 euro.

26. Eisende partij verzoekt de rechtbank dit bedrag te verhogen tot 4.000 euro wegens de complexiteit van de zaak: *“getuige daarvan de prejudiciële vraagstelling aan het Hof van Justitie en gelet op de verschillende conclusie- en pleitrondes in het dossier.”* De prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie werd gesteld (en het arrest gewezen) in een andere procedure. Bovendien verzocht eisende partij zelf om de procedure op te schorten in afwachting van de uitspraak door het Hof van Justitie. Naar het oordeel van de rechtbank is deze zaak niet complexer dan de gemiddelde merkenrechtzaak zodat er geen aanleiding bestaat om het basisbedrag te verhogen.

6 HET BESCHIKKEND GEDEELTE

Op grond van de bovenstaande overwegingen neemt de rechtbank volgende beslissing volgend op het tussenvonnis.

De rechtbank verklaart, de vordering van eisende partij in de volgende mate gegrond:

De rechtbank zegt voor recht dat verwerende partij – door het blikje energiedrank onder het teken “BULLET” als dienstverlener af te vullen met drank ten behoeve van de uitvoer uit de Benelux door een derde – als tussenpersoon diensten aanbiedt die door een derde worden gebruikt om inbreuk te plegen op de merkenrechten van Red Bull, en beveelt dienvolgens overeenkomstig artikel 2.22.6 BVIE de staking hiervan in de Benelux onder verbeurte van een dwangsom van 1.000 euro per enkelvoudige inbreuk, met een maximum van 250.000 euro, inbreuk te rekenen vanaf 24 uur na betekening van dit vonnis.

Draagt verwerende partij overeenkomstig artikel 1357, 1° van het Burgerlijk Wetboek de volgende eed op:

“Wij, bevoegd om Konings NV in rechte te vertegenwoordigen, zweren dat de vennootschappen naar het recht van het Verenigd Koninkrijk, te weten (i) SUN MARK LIMITED en (ii) SEA, AIR & LAND FORWARDING LIMITED beiden met zetel te 428 Long Drive, Greenford, Middlesex UB6 8UH (UK) de enige vennootschappen zijn, ons gekend, die naast Konings NV zelf, hebben ingestaan voor de uitvoer uit de Benelux van het BULLET blikje.”

Roept hiertoe de personen die verwerende partij volgens de statuten van verwerende partij rechtsgeldig in rechte kunnen vertegenwoordigen, samen met de partijen en desgevallend hun raadslieden, op ter zitting van woensdag 21 november 2012 om 9 uur.

Dit vonnis geldt als kennisgeving.

De rechtbank verklaart het vonnis uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande elk rechtsmiddel en zonder borgtocht.

Aldus gewezen en gevonnist door mevrouw Natalie Swalens, rechter in de rechtbank van koophandel te Brussel, in vervanging van de Voorzitter, wettelijk belet, zetelend zoals in kortgeding, bijgestaan door mevrouw Martine Vanden Eycken, griffier, ter openbare terechtzitting van de kamer van de vorderingen tot staking, zaal E van de rechtbank van koophandel te Brussel op **26 SEP 2012**

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Swalens', enclosed within a large, hand-drawn oval.

Mevr. Natalie Swalens

A complex, handwritten signature in black ink, consisting of several overlapping loops and a long horizontal stroke extending to the right.

Mevr. Martine Vanden Eycken